

MILOTICE

ZIMNÍ ZPRAVODAJ

4/2021
XXIII. ročník

OÚ Kontakty

Starosta, místostarosta
518 619 479

Matrika, evidence obyvatel,
podatelna
518 619 541

Kabelová televize, hlášení
518 619 047

Poplatky, hřbitov, účetní,
majetek obce
518 619 642

Správce hřbitova
724 798 012

Škola
518 619 490

Kultura
724 760 296

Sběrný dvůr
724 798 013

podatelna@milotice.cz

starosta@milotice.cz

kultura@milotice.cz

mistostarosta@milotice.cz

poplatky@milotice.cz

finance@milotice.cz

-www.milotice.cz-

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané, na úvodník jsem se tentokrát těšil už z toho důvodu, že bude jiný než v předcházejících téměř dvou letech. Většina nás, optimistů, věřila, že pandemie je na ústupu, možná i minulostí. Současnost nás ale přesvědčuje o opaku. Počty nakažených nejsou příznivé, ale snad nás může těšit, že průběh nemoci je u většiny nakažených daleko lepší, než tomu bylo na podzim. Věříme, že další průběh v příštích vlnách bude méně ohrožující naše zdraví a životy.

Ocitli jsme se na konci roku, čeká nás období Vánoc a silvestrovských oslav. Bývá zvykem ohlížet se za minulostí, bilancovat a přemýšlet nad tím, jak to příště dělat lépe. Ideálním časem k ukládání předsevzetí je první den roku – Nový rok. Ze zkušenosti však víme, že naše sliby zpravidla dlouho nevydrží, ale alespoň si uvědomíme, co by šlo dělat lépe. To není málo, zvláště u těch návyků, které dokážeme změnit. Ale co s těmi, které změnit nelze? Mám na mysli ty okolnosti, které ovlivňovaly i chod naší obce. Musel bych sahat hluboko do paměti, abych si vzpomněl, kdy naposledy byla situace tak složitá. Těžko se shání odborníci na realizaci úkolů, které jsme

si v zastupitelstvu předsevzali. Týká se to nejen stavebních firem, které v důsledku nemožnosti sehnat jakýkoliv materiál, neplní lhůty, ale i projektantů a dalších profesí. Tím se dostávám k vysvětlení, proč některé z naplánovaných akcí nebylo možné uskutečnit. Nárůstem cen to začalo, pandemickou situací pokračovalo a nebylo ani výjimkou tvrzení, že zpoždění má na svědomí červnové tornádo.

I tak se dost projektů podařilo uskutečnit. Byla to především škola, kde jsme za pomyslný „desátek“ (10 % financování ze strany obce) postavili nové učebny plně vybavené počítačovou technikou v hodnotě téměř 16 milionů, vyměnili zastaralý obecní rozhlas a další drobnější realizace. Pokud bude situace v příštím roce příznivější, opravíme plochu před kulturním domem, včetně parkoviště, zrekonstruujeme interiér obecního úřadu, mládež se může těšit na nové freestyleové hřiště. Rádi vyhovíme prosbě obyvatel v části ulice naproti lihovaru a vybudujeme zde novou komunikaci a veřejné osvětlení. Největší investicí bude výsadba tzv. Územního systému ekologické stability, prováděné v rámci komplexní pozemkové úpravy. Máme vysoutěženou firmu, která koncem listopadu zahájila činnost

na devíti hektarech půdy, ve čtyřech blocích v extravilánu obce. Tato akce, několikrát zmiňovaná ve zpravodaji, je placena z fondů Evropské unie ve výši 95 %, máme akceptaci částky vyšší než 15 milionů korun. Konečná suma se bude ale odvíjet od ceny skutečného provedení. Čeká nás financování projektové dokumentace a přípravných prací v lokalitě Závistě. V jarních měsících bude zhotoven projekt cyklostezky spojující zámeček přes bývalý náhon ke statku a pokračující směrem ke Skoronicím. Snad se také podaří vystavět tři bytové jednotky v podkrovní pošti.

Uvádím zde pouze nástin toho, co nás v příštím roce čeká. I tady bude platit, že většina plánovaných staveb bude závislá na štědrosti donátorů, a proto se realizace projektů může oddálit.

Milí spoluobčané, přeji Vám krásně prožité Vánoce, mnoho pohody a zdraví v nadcházejícím roce, s téměř magickým číslem, 2022. Přeji více úsměvů ve Vašich tvářích a více pochopení pro slabosti druhých. Chci věřit, že i pracovníci obecního úřadu udělají vše pro to, aby ten příští rok byl pro vás příjemnější.

Úspěšný rok Vám všem ze srdce přeje

Josef Levek, starosta obce

Odešel jeden z členů redakční rady zpravodaje

Na stránkách zimního zpravodaje z roku 2010, respektive v jeho záhlaví, jsme se mohli poprvé setkat u jmen redakční rady se zkratkou – ios-. Tato „šifra“ patřila Ing. Ivanu Ondřeji Strakovi, se kterým jsem se brzy po jeho nastěhování seznámil. Pár let předtím koupil nemovitost v ulici U Statku -tzv. grunt, jak tento dům s oblibou nazýval. Brzy poté se aktivně zapojil do dění v obci, zakoupil sklep u Šidlen, vstoupil do mužského sboru, ochotně se ujal funkce hodového hospodáře a snažil se být nedílnou součástí naší obce. Přestože strávil většinu svého života v Praze, byl rodákem ze Zlína (narodil se rok před tím, než bylo toto město tehdejší nomenklaturou nesmyslně přejmenováno na Gottwaldov). Věděl jsem, že tento vystudovaný jaderný fyzik, který se rozhodl strávit svůj důchodový věk právě v naší obci, se velkou část svého profesního života věnoval žurnalistice, zvláště internetovým novinám Neviditelný pes, do dnešních dnů vedených Ondřejem Neffem, novinářem a spisovatelem, se kterým Ivana pojilo letité přátelství. Napadlo mě, že by se i on mohl

stát součástí našeho periodika. Ivan bez otálení souhlasil a hned v následujícím vydání se místním představil a pravidelně přispíval svými články, převážně výtahy z obecní kroniky, které dokázal vtipně glosovat. Postupem času svou literární činnost omezil a prováděl pouze jazykovou úpravu. Ještě v podzimním čísle zpravodaje se na jeho vzniku podílel. Bohužel pár dnů po vydání, zcela nečekaně a pro ty, co jej znali, naprosto nepochopitelně, opustil vše, co měl rád: své dcery, kamarády, milovaný sklep a také již zmiňovaný grunt.

Je to více než dva měsíce, co tu Ivan není, ale kamarádům, kterých měl v obci nemálo, stále chybí. Bude nám chybět jeho originalita, jeho názory na život, jeho vztah k dobremu jídlu a znamenitému vínu, za kterým neváhal zajet na svém kole do širokého okolí. Nikdy už na své zahradě nepohostí autobus plný maďarských folkloristů, účinkujících na zámku v rámci folklorního festivalu. Zkrátka, Ivan byl neobyčejný, příliš originální na to, aby byl ignorován. Byl vnímám jako nekonvenční člověk a řadil se mezi lidi

se specifickými názory. Byl zkrátka „svůj“ a takový v myslích svých kamarádů zůstane napořád.

Ivane, děkuji nejenom za Tvůj čas a nápady věnované milotickému čtvrtletníku, ale hlavně za to, že jsi nás svými názory učil vidět svět trochu jinak. O to více nás Tvůj nečekaný odchod mrzí a vzbuzuje řadu otázek, na které nelze najít odpověď...

Jožka Levek, starosta obce a Tvůj kamarád

Společenská kronika

Jubilanti

říjen

81 let	Ludmila Neduchalová
82 let	Antonín Kopl
83 let	Růžena Glöcklová
85 let	Ladislava Provazníková
90 let	František Kunderata

listopad

80 let	Jindřich Nedvědic
82 let	Ladislav Dobiášek
84 let	Martin Neduchal
88 let	Marie Šťastná

prosinec

80 let	Kristina Kmentová
82 let	Marie Kasanová
83 let	František Krist
85 let	Terezie Dobešová
88 let	Michal Gregorovič
	Růžena Rajsiglová
93 let	Jan Příkazský
94 let	Jan Rančík

Narození

září

Stella Janáčková
Sebastien Křižka

listopad

Terezie a Anastázie Kristovy
Eliška Fidirichová
Cecílie Grufíková

Úmrtí

říjen

Ivan Ondřej Straka
Leoš Běhula
Ivo Matyáš
Ludmila Mischeková

listopad

Ondřej Neduchal

Diamantovou svatbu (60 let) oslavili

Věra a Jan Kunderatovi 21. 10. 1961

Platinou svatbu (55 let) oslavili

Drahomíra a Andrej Miščíkovi
5. 11. 1966

Ke zveřejnění jmen výše uvedených byl dán souhlas.

Z jednání zastupitelstva

Zastupitelstvo obce ze dne 11. 11. 2021

ZO schvaluje

- rozpočtové opatření č. 5/2021
- záměr na prodej části pozemku parc. č. 727/2 o výměře 126 m²
- smlouvu o výpůjčce pozemků s FK Milotice
- smlouvu o výpůjčce plastových misek s DSO Severovýchod
- vzor dohody o spolupráci při re parcelaci pozemků v lokalitě Závistě
- komisi pro inventarizaci majetku obce
- podání dotace na obnovu místní komunikace u lihovaru
- podání dotace na rekonstrukci tělocvičny
- podání dotace na rekonstrukci obecního úřadu
- podání dotace na vybudování freestyle hřiště
- změnu využití přidělené dotace Jednotě Orel

ZO neschvaluje

- financování systému IDS JMK – navýšení příspěvku na 100,- Kč na občana

Zastupitelstvo obce ze dne 13. 12. 2021

ZO schvaluje

- rozpočtové opatření č. 6/2021
- OZV obce Milotice č. 1/2021 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství
- rozpočet obce Milotice na rok 2022
- návrh střednědobého výhledu rozpočtu na rok 2023 – 2024
- pravidla participativního rozpočtu obce
- uvolnění prostředků pro participativní rozpočet obce
- dodatek č. 2 ke smlouvě o výpůjčce majetku mezi obcí Milotice a ZŠ a MŠ Milotice
- přílohu ke strategii obce
- poskytnutí dotace z rozpočtu obce a zároveň veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace se Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska – SDH Milotice
- převod nevyužitých finančních prostředků dotace z roku 2021 pro Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska – SDH Milotice
- převod nevyužitých finančních prostředků dotace z roku 2021 pro FS Šotyš, z.s.
- poskytnutí dotace z rozpočtu obce a zároveň veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace s Římskokatolickou farností Milotice
- převod nevyužitých finančních prostředků dotace z roku 2020 pro Římskokatolickou farnost Milotice na rok 2022 a zároveň schvaluje Dodatek č. 2 k veřejnoprávní smlouvě uzavřené s Římskokatolickou farností
- převod nevyužitých finančních prostředků dotace z roku 2021 pro Římskokatolickou farnost Milotice na rok 2022 a zároveň schvaluje Dodatek č. 1 k veřejnoprávní smlouvě uzavřené s Římskokatolickou farností
- poskytnutí dotace z rozpočtu obce Milotice a zároveň veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace s FK Milotice
- poskytnutí dotace z rozpočtu obce Milotice a zároveň veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace s FK Milotice na spolufinancování dotace z JMK
- přidělení dotací z rozpočtu obce spolkům
- dodatek č. 1 ke kupní smlouvě se společností REPOS-ING
- rozpočet ZŠ a MŠ Milotice na rok 2022
- prodej části pozemku parc. č. 727/2 o výměře 126 m²
- nákup části pozemku parc. č. 727/4 o výměře 15 m²
- dodatek č. 2 ke smlouvě se společností Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s.
- smlouvu o poskytnutí finančního daru

ZO pověřuje

- starostu obce provedením rozpočtového opatření k 31. 12. 2021 v plném rozsahu

ZO revokuje

- usnesení č. 3/2021-9 ze dne 19. 5. 2021

Slovo místostarosty obce

Vážení spoluobčané, než se trochu rozepíšu o tom, co nás čeká v následujících měsících, chci Vám popřát krásné, a hlavně ve zdraví a pohodě prožité vánoční svátky, ať každý najdete pod stromčkem to, po čem toužíte. A ať je pro Vás nový rok úspěšný a plný šťastných okamžiků.

V minulém zpravodaji jsem krátce informoval o možnosti zapojení Vás - občanů naší obce, jak financovat nejrůznější nápady a myšlenky pro zlepšení života ve Vašem bezprostředním okolí. Často se stává, že jsme vůči některým problémům "slepi". Participativním rozpočtováním se

pokoušíme zapojit širší veřejnost do problematiky rozpočtování obce. Můžeme získat lepší přehled o potřebách občanů. Dozvíme se nové nápady, pohledy na nejrůznější problémy, které se nám mohou zdát nepodstatné.

Z rozpočtu obce jsme vyčlenili 500 000,- Kč, nastavili jednoduchá pravidla a vytvořili krátký formulář.

Teď je to jenom na vás. Je to opravdu jednoduché, stačí mít zajímavý nápad, představu o tom, kolik bude stát realizace a nadšení zapojit se do zlepšování místa, kde žijeme. A že dobré nápady nemohou mít děti? Tak to určitě není. Budeme je-

nom rádi, když se mezi zajímavými nápady objeví i ty od kreativní mladé generace. Všechny zlepšováky budou posouzeny z pohledu realizovatelnosti a zveřejněny na internetových stránkách. Dále bude záležet pouze na občanech, kterým nápadům dají svůj hlas a které se budou realizovat. Jeden projekt bude podpořen maximální částkou 200 000,- Kč.

Podrobnější informace se dozvíte na internetových stránkách obce www.miloticice.cz. Nebo se za námi můžete přijít na toto téma poradit.

Radek Šedá

Den boje za svobodu a demokracii

17. listopad je dnem, který většina lidí vnímá jako den pracovního volna. Je to ale především Den boje za svobodu a demokracii. Připomínáme si jím události roku 1939, kdy byli perzekuováni čeští studenti německými okupanty a také roku 1989, kdy studenti vysokých škol naplánovali pochod, aby si tyto události připomněli. Většina z nás si pamatuje, jaké byly následky této pokojné demonstrace.

V Miloticích jsme na tyto události vzpomněli položením kytice k pomníku padlých v parku u kostela a také lampionovým průvodem. Ten po krátkém uvítání starosty obce a po zaznění státní hymny vyšel, za doprovodu písně Modlitba pro Martu a několika skladeb Karla Kryla, od obecního úřadu do SZ Milotice. Zde na děti čekal čaj a malé občerstvení, pro dospělé svažené víno. Ještě chvíli se povídalo, udělalo společné foto a každý vyrazil do svých domovů.

Lenka Knotková

Drakiáda

V sobotu 16. října odpoledne se na zadním hřišti fotbalového areálu sešla pestrá směsice lidí od těch nejmenších až po starší, s jedním cílem. Dostat toho „svého“ draka do vzduchu. Vítr sice pofukoval mírný, ale i to stačilo. V jednu chvíli se jich po obloze prohánělo snad dvanáct a byl to opravdu krásný pohled. Draci byli vidět dokonce až u Šidlen. Do pouštění se zapojili všichni. A věřím, že si to i všichni jak se patří užili. Rodiče, často

i prarodiče, se mohli prohánět po hřišti, aniž by to někomu přišlo nepatřičné.

Kdo měl zájem, mohl se také přihlásit do soutěže o nejhezčího draka. Každý z přítomných měl jeden hlas, který mohl věnovat svému nebo kterémukoli jinému drakovi, který byl zaregistrován. Bylo velice příjemné sledovat, že ne každý hlasoval pro toho svého. Častý dotaz byl, čím je ten nebo onen drak, aby mu mohl dát svůj hlas.

Možná i proto se na prvních dvou místech umístili draci, kteří sice ve vzduchu moc nepobyli, ale zato byli vyrobeni doma vlastními silami.

Pro nejmenší bylo nachystáno několik venkovních hraček, které zapůjčil Klub maminek a koho unavilo běhání po hřišti, mohl si opéct na ohni špekáček, zahřát se čajem nebo svařákem.

Lenka Knotková

Pečení na neděli

V podzimních měsících začala vysílat Česká televize každou neděli v dopoledních hodinách nový pořad *Pečení na neděli*. Každý díl byl věnován některé z oblastí naší země, kde místní předváděli, mimo jiné, své kuchařské umění a představovali recepty typické pro daný region. Jeden z dílů byl věnován i Slovácku a byla oslovena i paní Libuše Šrahulková z Milotic. A protože ne každý z nás má možnost mít televizní štáb přímo doma v kuchyni, nedalo mi to a položila jsem paní Šrahulkové pár otázek.

1. Jak se to stane, že se člověk ocitne v televizi?

Ani sama nevím, bylo to všechno moc rychlé. Jedno sobotní odpoledne u nás zazvonila bývalá starostka ze Skornic, Marie Holcmanová a přivedla s sebou mladou paní z Prahy. Ta se představila, že je z televize a hledá pro nový pořad *Pečení na neděli* nějaké paní, které by upekly tradiční jídlo z našeho regionu. Třeba svačkové koláčky. Provázet jím bude vítězka soutěže *Peče celá země*, Petra Burianová. Řekla jsem jim, že už dlouho nepeču a na

koláčky máme výrobní. Na to odpověděly, že tam už byly a že paní nechtěla ani slyšet. A také, že nechtějí do televize dít, leda kdyby měli ocenění Regionální potravina a že potřebují natáčet v klasické kuchyni. A hned si všechno fotila, dala mi telefonní číslo a já řekla, že si to rozmyslím. Za dva dny volala jiná paní, brala vše za hotovou věc, že si mě Petra vybrala a zavolala, co budu péct. Ale nezavolala, tak jsem si nachystala ingredience na jiné cukroví. Jenže čtvrt hodiny před jejich příjezdem zavolala produkční, že chtějí

jen svatební koláčky. To už stála před naším domem čtyři auta a 10 lidí.

2. Byla jste nervózní?

Strašně! Nemohla jsem si vzpomenout na recept, ani kde mám rozinky a lomila jsem rukama, jestli místo tvarohu nedovezu „srajdu“.

3. Kdo vybíral recept?

Ten jsem rychle vybrala já. Je od manželo-
vy maminky, která chodila po dědině péct
svatby. Jiný nedělám, je nejlepší.

4. Jak probíhalo natáčení?

Ve dveřích se objevila usměvavá Petra,
a když mě uviděla v kroji, měla obrov-
skou radost! Hladila mě a říkala, ať se ne-
bojím, že všechno bude v pohodě, že to
spolu zvládneme a omlouvala se za ne-
dorozumění ohledně pečení. Dali jsme
si všichni po štamprli a tréma opadla.

Všichni se usmívali, hlavně pan režisér.
Ten byl pořád na dvoře. Rozhodl se natá-
čet slepice a jak sbírám vejce a byl uneše-
ný z toho, kolik máme na dvoře vlašovič-
ek. Snažili se je natočit, ale kameraman
tam stál jak s kulometem, tak to nevyšlo.
Mezitím Petra s paní produkční dávaly
posýpátko, a tak některé koláčky byly
i z Prahy. Bylo natočeno více záběrů –
třeba makové buchtíčky stříhané nůž-

kami, vyprávění, jak ve svatbu míchali
těsto chlapi, ale vše tam nebylo. Do půl-
hodinového pořadu se nevejde tolik věcí,
zvláště když se točilo i v Ratíškovcích
a jiných vesnicích v okolí.

5. Jak dlouho se natáčelo?

Byli u nás čtyři a půl hodiny. Natáče-
li i dronem dědinu a vinohrady. Večer
jsme si zazpívali u vínečka u šidlen. Ni-
kdy neviděli tak krásný západ sluníčka,
jako u nás. Všichni si ho nadšeně fotili.
Na druhý den ještě natáčeli v našem vi-
nohradě. Požádali nás o to, i když to pů-
vodně neměli vůbec v plánu. Tak se jim
v Miloticích líbilo!

Lenka Knotková

*Kdo nestihl pořad zhlédnout v televizi,
může si jej pustit na ivysílání ČT.*

Mikroregion Nový Dvůr

Novinky pro expozice obcí Nového Dvora v zámecké konírně – projekt „Přiblížení tradic interaktivní formou pro všechny“ s podporou výzvy MAFS Kyjovské Slovácko v pohybu a dotace z Programu rozvoje venkova.

Konírna na zámku v Miloticích už více než 15 let plní funkci spo-
lečného informačního místa obcí Mikroregionu Nový Dvůr. Je
to krásné místo s velkým pohybem návštěvníků. Díky jedinečné-
mu prostoru je v konírně výstavní část, část pro děti, informační
panely a část pro prodej propagačních a dárkových předmětů.

Snahou mikroregionu je ukázat v konírně věci minulé i součas-
né, co nejčastěji konírnu něčím novým oživit, zpříjemnit, udělat
zajímavější. Z minulosti - tradice našich krojů, zvyků, života na
vesnici, ze současnosti - různé tematické výstavy (fotografie, ob-
razy, keramika). Ideální cestou je interaktivní forma.

Projekt měl za cíl nové vybavení výstavní části konírny, nový
edukační program pro školy a zviditelnění vstupu do konírny.
Z projektu bylo pořízeno šest polohovacích figurín pro ukázky
dospělých i dětských krojů, nová tiskárna, zejména pro tisk no-
vých pracovních listů, banner nad vstup do konírny, stoly a židle
pro výstavy nebo edukační programy.

Protože častými návštěvníky jsou děti, jednak rodiny, jednak
školní a předškolní třídy, chceme, aby se děti nejen zabavily, ale
i poučily a odnesly si příjemný zážitek. V rámci projektu jsme
připravili pracovní listy s výukou pro předškolní děti a děti
1. stupně ZŠ. Pro předškolní děti byla předlohou pověst o mi-
lotických čápech, pro školní děti pak už větší úkoly k tradicím
a exponátům přímo v konírně. Věříme, a ověřili jsme si na

workshopech dětí ze ZŠ a MŠ Ratíškovice a ZŠ Vacenovice, že
nové pracovní listy splnily poslání a děti plnily úkoly z pracov-
ních listů se zaujetím a radostí. Těšíme se, že nabídneme tento
edukační program v dalších sezónách návštěvníkům, školkám,
školám a rodinám. Věříme, že se všem bude v konírně líbit, že
si odnesou milé zážitky, nové informace, propagační předměty,
dárky a příjemné vzpomínky z našeho regionu.

Vladimíra Motlová

Farnost

Nacházíme se v adventním čase. Je to
doba, kdy se připravujeme na oslavu na-
rození Ježíše Krista. Je to čas plný naděje
a očekávání. I když se na nás ze sdělo-
vacích prostředků valí samé negativní
zprávy, žijeme v pokoji, protože věříme,
že Bůh o nás ví.

Papež František vybízí celou církev k sy-

nodální cestě, tj. zapojení všech lidí, kteří
mají vyjádřit své názory a podněty vedou-
cí k rozvoji církve. Je to cesta společného
kráčení božím lidu, vzájemného naslou-
chání, přijetí změn v pastorační a uvedení
do života. Pohled na církev mohou vyjád-
řit i ti, kteří se k církvi nehlásí.

Třetí adventní neděli jsme začali Rok

svaté rodiny, kdy máme usilovat o uzdra-
vení vzájemných vztahů v rodinách. Far-
níci nabízejí skrze kněze pomoc materiální
i duchovní.

Vyprošuji všem požehnaný vánoční čas
a v nadcházejícím roce hojnost zdraví
a Božího požehnání.

P. Pavel Kaška

Státní zámek Milotice

V letošním roce navštívilo milotický zámek – i přes všechna hygienická omezení a zkrácení sezony – více než 29 tisíc platících návštěvníků. Jedná se přibližně o dvoutřetinovou návštěvnost běžné „ne-covidové“ sezony.

Ve dnech 4. - 5. listopadu proběhla v Miloticích porada všech kastelánů z hradů a zámků na Moravě a ve Slezsku, tedy dohromady z 27 historických objektů. Jedním z bodů programu byla také komentovaná prohlídka nových skleníků a prodejny zá-

meckého zahradnictví. Zakončení akce proběhlo – jak už to v Miloticích bývá – návštěvou vinných sklepů u Šidlen. Atmosféra celé návštěvy zanechala na kastelánech hluboký dojem.

Vánoční strom evokující (před)vánoční „klid a mír“ stojí na nádvoří zámku díky našim zahradníkům už od první neděle adventní. Poklidná nálada však mnoho nepanuje. Na počátku prosince začala rekonstrukce střechy tzv. žampionárny, která byla poničena pádem větví pěti vzrostlých jasa-

nů stojících v její blízkosti. Objekt s kvalitními vnitřními prostory nacházející se na jižní straně zámku v zásobní zahradě, sloužil ještě za posledního hraběte Ladislava Seilerna k pěstování žampionů. Dnes se zde nachází skladiště zahradnického materiálu. Před novým rokem započne také další etapa obnovy zámecké bažantnice, díky níž bude zámecký park až do odvolání uzavřen. Každému přejeme klidné a požehnané prožití vánočních svátků.

Za kolektiv zaměstnanců Václav Lunga

Cvičíme a tančíme

Tento rok, stejně jako minulý, jsme se museli obejít bez Mikulášské besídky. Bez čeho se ale neobejdeme, je pravidelný pohyb! Během týdne trénují děvčata ve svých oddílech aerobiku a pravidelné tréninky dětí probíhají i ve školní tělocvičně. Cvičit se bude i v novém roce a opět budeme přijímat nové zájemce. Vzhledem k tomu, že dětem bylo loni odepíráno cvičení a jiné kolektivní sporty – podepsalo se to na jejich fyzické kondici. I když máme k dispozici tělocvičnu jen hodinu týdně, doháníme a oprašujeme prvky, které už měly děti zvládnuté. Je super, že cvičení děti baví a je pro trenéry povzbuzující vidět, jak se děti opravdu snaží. I když je nás někdy málo (kvůli nařízeným karanténám), nevzdáváme to a cvičíme dál. Protože věříme, že: **VE ZDRAVÉM TĚLE, ZDRAVÝ DUCH!** A proto je třeba pravidelný pohyb. Stává se, že některé děti (i jejich rodiče)

mají ze cvičení strach, protože i pro desetileté dítě je občas obtížné zvládnout kotrmelec... Tato skutečnost je opravdu na pováženou, neboť děti školního věku by v rámci svého zdraví měly být dostatečně „ohebné“. Proto děti učíme základní atletické prvky a hrajeme sportovní hry. Už po roce pravidelného cvičení jsou z dětí šikov-

ní sportovci :o) a je škoda, že necvičí, ani neběhají venku jen kvůli tomu, že rodičům je to jedno. Přitom všechny děti jsou moc šikovné, jen je potřeba je správně povzbudit. Přejeme všem nádherné svátky bez negativních emocí, plné radosti a pokoje. Za Orel jednotu Milotice

Pavlaína Nápplavová

FK Milotice

„A“ tým byl po velké obměně, omlazení kádru a změně na trenérské lavičce pasován do boje o sestup, ale naštěstí opak je pravdou. Šesté místo a 23 bodů je výborný počín a pokud se bude hrát, tak na jaře můžeme být v klidu, dát větší prostor mladším hráčům, které už občas zapojujeme. Ondra Krist a Tomáš Vlček už za áčko něco odehráli, je to velký příslib do budoucna, stejně jako celý dorost. Ale občas mi u nich chybí větší touha se v áčku prosadit. Vyzdvihnout v áčku musím Štěpána Nováka a jeho počet gólů, který nikdo a ani on sám určitě nečekal. Ale pochvalu zaslouží všichni, protože po odchodu tolika kvalitních fotbalistů toto umístění nikdo nečekal. Všechny posily - Bartoň, Macháček, Novák a Bidmon - zapadly, na hostování z Dubňan - Silný

a Hoch - také přesvědčili. Silný se vrací na zimní přípravu do Dubňan a pak se uvidí, co dál. Dominik Hoch by měl pokračovat u nás. Občas to od nás nebyl pěkný fotbal, ale zase byl účelný a body přibývaly, i když někdy se štestím. Tým kosila zranění, neustále jsme si museli pomáhat kluky z béčka a dorostu a tímto jim znovu děkuji. Tak si představuji fungování a propojení týmů. Zimní příprava nám začne 12. ledna. Chtěli bychom jet na soustředění do Tasovic, v plánu jsou přátelské zápasy s týmy Vnorov, Kyjova, Žďánice a Svatobořic. Ale uvidíme, jaká bude situace a jestli se bude moci hrát.

Béčko má ve 3. třídě vyrovnanou bilanci a je uprostřed tabulky. Po tom, že nebylo daleko ke zrušení, si vše sedlo a kluků na

zápasy chodilo dost a vypomáhali i áčku. Cílem bude pomalu zapracovávat vycházející dorostence, protože přechod na mužský fotbal je těžký.

Dorost je na tom výborně, co se týká umístění. První místo po polovině soutěže, proto je čeká na jaře boj o postup do vyšší soutěže. Dorost by se měl společně s áčkem zúčastnit soustředění v Tasovicích v termínu 10. - 13. 2. 2022. Snad se budou klukům vyhýbat zranění, smolný byl především přestup Knechta z Hodonína, který se hned první zápas zranil dlouhodobě.

Žáci to po odchodu starších kluků mají těžší. Plus je, že se zapojily i dvě dívky. Tady už jsem o tom psal minule, trenér Pavel Kotásek je na žáky sám a chtělo by to personální posílení.

Přípravka po několika letech hraje i soutěž a každým zápasem bylo vidět zlepšení. Práce trenérů je vidět, kluci se zlepšují a v utkání s Kostelcem si připsali první velké vítězství. Jsou mladší než ostatní týmy a příští sezonu bude určitě vidět větší posun.

Pohybová školička pro děti od 3,5 roku pokračuje. Nyní se připravujeme do konce března v tělocvičně 1x týdně. Od dubna bychom se chtěli opět přesunout na fotbalové hřiště.

Co se týká činnosti klubu, v říjnu a listopadu proběhlo pískování 230m zábradlí okolo hřiště a nátěr základní barvou. Vrchní nátěr na většině zábradlí počasi již nedovolilo, bude tedy proveden na jaře. Barva se někomu líbit nebude, ale snažili jsme se barvu sladit s fasádou na tribuně, a tak po x letech žluté barvy došlo na velkou změnu. Na tuto akci jsme získali dotaci z Jihomoravského kraje a spoluúčast obce Milotice. Bohužel JMK dotace všem krátil, ale samozřejmě jsme nechtěli nechat část nedodělanou, a tak jsme byli nuceni cca 17 000,- Kč doplatit ze svého. Druhou dotací, která nám letos vyšla, je dotace z Národní sportovní agentury, kde jsme v programu Můj klub získali peníze na mládež. Za tyto peníze mládež jezdí autobusem na zápasy, nakoupí se potřebné pomůcky a trenéři mládeže dostanou symbolickou odměnu za celoroční práci. Obec

Milotice podala žádost o dotaci na nové hřiště s umělým povrchem a osvětlením za tribunou a kompletní rekonstrukci tribuny a úpravy v areálu. Náklady by se pohybovaly v milionech a uvidíme, jak budou s žádostí úspěšní. Téměř padesátiletá tribuna by si opravu zasloužila, nejen z bezpečnostního, ale i estetického hlediska.

Valná hromada 10. prosince bohužel z epidemiologických důvodů opět nemohla proběhnout. Příští rok by se měla konat oslava 90. let kopané v Miloticích, která byla letos odložena. Oslavy budou spojeny se Dny obce Milotice, pravděpodobně v termínu 3. – 6. června 2022. Na rok 2022 máme u obce podanou žádost o dotaci na provoz ve výši 450 000,- Kč. Někomu se to může zdát obrovská suma, ale více než tře-

tina z této částky padne na plat hospodáře a uklízečky, roční údržba dvou travnatých ploch se pohybuje přes 50 000,- Kč (benzín do sekačky, pískování hřiště, postřiky, hnojiva). Nově musíme platit tělocvičnu i za děti a mládež, což v minulosti nebylo. Jelikož máme dětskou školičku, přípravku, žáky a dorost, je to pro nás přes 30 000,- Kč ročně navíc. Nemalé náklady tvoří energie. A to je jen výčet základních věcí, které musíme platit. Ale investovat do dětí a mládeže se vyplatí. Máme téměř 60 aktivně sportujících dětí a mládeže, kterým se snažíme vytvořit co nejlepší podmínky, aby je to bavilo, a hlavně - aby děti sport neopustily. Všem přeji hodně zdraví, hlavně konečně normální rok 2022.

Radek Kundrata

ČZS Milotice

Tož vás po časi zasěj zdravím v zimním Zpravodaji. Venku je po kolena snihu, mrzne, až praští, z rýny visí rampouchy jak štylek z cverhoka, děckám přimrzá sople na škraňách a slépkám přimrzají vejca, než ich stihnú znést. Všeci ostatní lidi a havěť sú zalezení, poněvadž venku sa až do jara nedá byt. A stejně tak sú zalezení aj chlapi ve sklepoch. A esli náááhodú to předchozí není pravda a žádná kalamita sa neděje, tož vás prosím, neříkajte to tým vinařom. Nekažte im to a nechajte ich košťovat, nech si dál myslíjú, že zachraňujú svět.

Vám ostatním ve zkratce povím, co je nového u Šidlen. Tí zalezení to beztak víjú a až někdy vylezú na Boží světlo, tož si na jaře přečtú to, co třeba eště náhodú nevěděli.

V šidlenských uličkách máme zavedený obecní rozhlas. Tajak sa opravováł a zbezdrátníl dúle v dědině, tak je včil k poslechu aj hore mezi sklepama. Nevím, jak sa to lúbí kunčoftom, co do rána slopali v našich sklepoch a včil ich „brzo ráno“ budí první hlášení. Hlavu mají jak škopek, protože neumíjú pit (...málo), svět sa s nima točí jak špina v kýblu a do toho im

Mistříňanka veselo hraje „Milocké sklepy, aj, to sú sklepy, nadsklepy“. Hlášení ale určitě pasuje tým chlapom, co mají celý deň dopředu pinktlích zrechnovaný a svět by sa přestál točit, dyby to nepasovalo. Dyž sú strýček eště o půl třetí doma, tetička už sa ptají, esli není nemocný a esli nemá poslat pro dochtora. Nebo hrobařa. A přesně o půl šestý potřebujú byt u svého stola v šenku. Jak začne vyhrávat dechovka, začnú dopíjat pohárek a pakovat sa dom, a než sa zprávy opakujú, už sedíjú na kole.

Nevím, jak a esli nekerých obyvatelů Šidlen zajímá, kdy sa vyvážajú popelnice, prodávajú arteple a „jabka jonagold“, levný textil u počty a kuřice červené u obecního. A esli by sa třeba na to konto nemohl trošku změnit lepertoár. Že by třeba Lenka, dobrá to duša úřadu, hlásila, kde mají v akci cukr do kvasu, kdo mňel na kerém koště šampióna (a ke kemu to mosíme dojít zkontrolóvat, esli sa ve vedlejší dědině nesplétli), čím tento týdeň stríkat proti oidiju nebo u keho je dneska večer naplánovaný začátek minidegustace. Konec degustace

sa samozřejmě hlásit nedá, to sa nikdy dopředu neví, cesty Páně sú nevyzpytatelné. Co sa ne/stalo od podzimka? Burčákový pochod byl. Sice o chlúpek klidnější jak inší roky, ale nálada vynikající jak dycky. Neco sme vydělali, neco hned utrtili, pozpívali sme si kántry aj lidovku a bylo dobře mezi sklepama.

Naopak Martinské Šidleny sme zrušili už celkem dopředu, hned jak sa ten kovid začal zhoršovat. A asi sme udělali dobře, aj dyž sa to nekerým moc nelúbilo. Týdeň před tým byly totiž hody, na kerých sme si ten moribundus pěkně namnožili. Tož to bysme si udělali pěknú ostudu, dybysme ho pak poslali do světa s martinskýma hostama. A horší než přijít o pár peněz z prodaného vína, už je enom dojít o čuch! To sa ně aj po tych hodoch stalo ke koncu vinobraní a sirku v milerce ně mosěl zachraňovat milý sused.

Za všeckých milockých zahrádkářů a vinařů Vám přeju požehnané svátky bez karantén a ztráty čuchu a nech si to milocké víno, kerým si budete připíjat, dobře vychutnáte!

Jarek Grufík

Místní spolek chovatelů poštovních holubů

Rok se s rokem sešel a zase tu máme prosinec, konec roku. Pravý čas si sednout a zhodnotit celou uplynulou sezónu. Holubníky jsou připravené na zimu. Holubi nabírají síly po náročných závodech. Počítáme ztráty. Přemýšlíme nad složením nových párů na příští rok, zatím ale jen na papíře. V prosinci a v lednu je více volného času, a když to situace dovolí, pořádají se schůze a výstavy všech možných plemen holubů. Víte, do jakých kategorií dle vzhledu a sportovních využití se rozdělují?

Jsou to:

1. Holubi tvaru (např. benešovský holub, gigant, rys, říman)
2. Holubi bradavičnatí (např. česká bagdeta, moravská bagdeta, ostravská bagdeta, poštovní holubi)
3. Holubi slepičky (např. king, modena, vídeňský slepičák)
4. Voláči (např. český stavák, moravský bělohlávek, slezský voláč, slovenský voláč)
5. Holubi barevní (např. česká čejka, český holub, hýl)
6. Holubi bubláci (např. český bublák)
7. Strukturoví (např. kudrnář, parukář, pávík)
8. Holubi rackové (např. africký racek, polský racek, turbitin)
9. Holubi rejdiči (např. český rejdič, jeptiška, rakovnický kotrlák)
10. Holubi hraví letem (např. groninger slenke, rýnský kruhový tleskač)

Tušili jste, že je tolik holubích kategorií? Holubářství se stává vzácným koníčkem, a přitom to není žádná věda, ale ušlechtilá záliba lidí všech věkových i společenských skupin. Navazuje na dávné tradice, využívá ustálené terminologie a řídí se určitými standardy. Neostýchejte se a přijďte mezi nás.

Přejeme Vám krásné prožití vánočních svátků a jen to nejlepší do nového roku.

Milotičtí holubáři

Český rejdič.

Kudrnář holub.

Poštovní holub.

SDH Milotice – takový byl rok 2021 s hasiči

Grand Prix okresu Hodonín v Hrubé Vrbce (23. 8. 2021).

Soutěž mladých hasičů v běhu na 60m a 100m v Miloticích (5. 6. 2021).

Soutěž ve vaření kotlíkového guláše - O pohár starosty SDH Milotice (28. 8. 2021).

Soutěž mladých hasičů v běhu na 60m a 100m v Miloticích (5. 6. 2021).

DFS Trnaveček

Po hektickém podzimu, kdy jsme v krátkém čase absolvovali celkem tři vystoupení - v Centru služeb péče o seniory, na zámecském Trhu řemesel a také na Dnu Ahornu ve Vlkoši, jsme se těšili na přípravu vánočních vystoupení. Do toho nám však velmi rychle hodila vidle zhoršující se epidemiologická situace v celé republice. Pět dní před plánovaným vystoupením na Rozsvěcování stromku u Mahenova divadla v Brně, byla akce zrušena a nám to nakonec přišlo i trochu vhod, protože se v předchozích 14 dnech vystřídal v různých karanténách snad všichni členové souboru. To však neměnilo nic na tom, že se děcka těšila a pozitivně trénovala s vidinou velkého vystoupení mimo hranice regionu.

Do poslední chvíle jsme si nemohli být jisti ani tradičním Zpíváním u obecního úřadu u nás v Miloticích, na které jsme se pečlivě připravovali. Protože nás i dál trápí různé karantény a obecně nechceme svou činností zhoršovat situaci, některé zkoušky už dokonce proběhly online. Kdo by to byl v roce 2018 (kdy jsem přebírala vedení souboru) tušil, jaké dovednosti budou vlastně potřeba? Občas si připadám, že by to v této době chtělo psychologický výcvik, kurz mediální gramotnosti a nejlíp ještě nahrávací studio, abychom se mohli spojit s našimi příznivci alespoň elektronicky, když už to živě nejde. I s tím si však v posledních dnech zahráváme, a tak se možná o Vánocích dočkáte PF v podobě videa.

Děti potřebují, aby jejich úsilí mělo nějaký

výsledek a my se se všemi vedoucími opravdu snažíme, aby neztratily chuť věnovat se folkloru. Neustále se připravovat na něco, co je pak na poslední chvíli zrušeno (včetně velkých festivalů, které třeba tvořily gró mého dětství v souboru) mají problém zpracovat dospělí, jak demotivující to musí být pro děti...

Abych však nekončila negativně, ráda bych se kratičce ohlédla za věcmi, ze kterých máme radost, ať už je doba jakákoliv. Po-dařilo se nám udržet členskou základnu ve všech skupinách Trnavečku i v cimbálové muzice, a tak seznam aktivních členů stále čítá na šedesát dětí. V listopadu jsme se zapojili do přípravy hodů a s nejstaršími dětmi jsme ozdobili sochu sv. Anny ručně

vyrobeným věncem s tradičními růžičkami. Díky štědré podpoře obce jsme v letošním roce pořídili dvacítku dětských krojů pro děti z Malého Trnavečku, u kluků z Velkého Trnavečku jsme obnovili pánské pracovní kroje a také děvčatům přibýly do sbírky nové pracovní kousky. Jsme rádi, že i tyto, v dnešní době příliš nevyužívané prosté kroje, našly své využití. Nyní se šíjí také vaky s lidovými ornamenty pro nejmenší členy Trnavečku a my věříme, že v příštím roce rozšíříme civilní souborové doplňky také o společná trička nejstarší skupiny. Tak snad je budou mít kam vynosit...

Za celý soubor Vám přeji požehnané svátky vánoční a těším se na viděnou v roce 2022.

Eliška Dřevěná

ŽS Korulice

Ještě před vypuknutím další vlny epidemie koronaviru jsme si zazpívaly na dvou zářijových akcích. Nejprve jsme se představily na milém odpoledni nazvaném Rozglábené vrata U Drába, poté nás čekalo zpívání na mikroregionálním Trhu místních produktů a řemesel. Ještě na konci září jsme si udělaly místo zkoušky posezení, právě v krásných prostorách U Drába. Zhodnotily jsme dosavadní působení a těšily se na další vystoupení. Ze čtyř chystaných akcí (zpívání v Skoronicích, Mistríně a na místním Živém betlému) nám však zůstala už jen jedna příslibená, a to Zpívání u obecního úřadu. Přes zimu bychom rády dokončily ušití nových plyšek a kacabajek. Více než třicet metrů potřebných látek jsme zakoupily díky podpoře obce Milotice. Snad je budeme moci brzy ukázat. Sbor má nyní

asi 15 aktivních členek a dveře máme stále otevřeny pro nové zpěvačky. Zpívát s námi můžou ženy a dívky každého věku.

Krásné svátky vánoční a do nového roku hodně zdraví přeje za Ženský sbor Korulice

Eliška Dřevěná

Rodinné centrum - cvičení s kravičkou Miluškou

Od října se opět scházíme každé pondělí v 17.00 hodin v tělocvičně ZŠ, kde cvičíme a hrajeme si s dětmi od 1,5 roku do 6 let. Smyslem cvičení je navázání prvních kontaktů s vrstevníky, vzájemná spolupráce, ohleduplnost a seznámení se s kolektivem. Děti, které později nastupují do školky, mají ze cvičení tu výhodu, že už se vzájemně znají, jelikož zde máme i děti z přistěhovaných rodin.

V prosinci se kvůli nemocem nescházíme, ale od ledna s tím můžete, pokud zdraví dovolí, počítat. Bližší informace naleznete na facebooku - cvičení s kravičkou Miluškou nebo na mém telefonním čísle 724 736 955.

Cvičení má letitou tradici. Kolik dětí se ho za ty roky zúčastnilo, nelze ani spočítat. Vedoucích se nás prostrídalo také dost, jak děti odrůstaly a maminky se vracely do práce. Další pěknou tradicí se nám stal výlet za celoroční snahu dětí do hracího centra Sokolíček a Bambino. Snad pande-

mie dovolí a s dětmi tam opět vyrazíme, ať se mají na co těšit.

Naši jedinou, a letos i poslední, aktivitou byl Lampionový průvod, pořádaný společně s obcí, čímž chci všem, kdo akci podpořili, velmi poděkovat. Tím i vedení zámku za poskytnutí zámecké kuchyně k ohřátí zúčastněných. K mému překvapení nás letos bylo opravdu hodně. Jde vi-

dět, že lidem takové scházení a akce chybí. Za rodinné centrum chceme informovat, že v jarních měsících opět plánujeme pořádání turnajů ve stolních hrách na staré školce, data budou upřesněna později. Zatím můžete s dětmi přes zimu trénovat double, pexeso, člověče nezlob se...

Kateřina Kotásková (květinářka)

Klub seniorů

Milí spoluobčané! Ani jsme se nenadáli a přišel konec roku. Podzim byl pro nás seniory krásný. Od září jsme se každých čtrnáct dnů setkávali, slavili narozeniny a povídali si. Náš říjnový zájezd do Piešťan se v pohodě uskutečnil. Užívali jsme si nejen pěkného města, ale i lázeňských procedur a večerní zábavy. Zpíváme s ozembuchem, který si všude vozíme a který před lety vyrobili Štěpánka a Edoš Kristovi. Tradičně se uskutečnil pyžamový večer a tradičně se v autobuse zpívalo. Slovenští přátelé se o nás vzorně starali – tak děkujeme – a snad se někdy příště opět sejdem. S radostí jsme se chystali na Mikuláše, bylo i několik zkoušek na scénku a domluvené večere. Také byl zmluvený termín na náš odpolední ples. Je nám moc líto, že jsme museli vše zrušit a zase se přestat scházet. Ale teď je zdraví pro všechny nejdůležitější.

Vánoce nám klepou na dveře a s nimi i moje vzpomínky na předadventní období. Začíná říjnovým modlením růžence. Jako školní dítko jsem chodila s Bohunkou Stříteckou předříkávat růženec do kostela brzy ráno, přede mší svatou. Někdy se nechtělo vstávat, ale připadala jsem si tak velká a důležitá. Líbilo se mi, jaká byla tma, ve které zářil kostelíček. Tenkrát se moc nesvítilo. Doma se modlil růženec každý večer. Klečelo se na studené pod-

laze, koberce nebyly. Po růženci se přidávaly modlitby Otče náš za všechny mrtvé v rodině a ještě ke spaní. Růženec se modlil snad ve všech rodinách u všech mých kamarádek. Někdy mě modlení zastihlo u Stříteckých. Tam nás klečelo jako vrabců na střeše a bylo to ještě delší. Když mně doma nevěřili, absolvovala jsem modlení podruhé... rodiče říkali: „Otčenášů není nikdy dost!“ Vstávání na roráty bylo samozřejmostí, bráskové byli všichni mini-stranti. V náboženství se dělal do sešitu

kalendář na celý advent. Až do Vánoc. Byl to obdélník se čtverečky, pastelkami vyznačené datum a svátky. Za každou mši se dělala žlutá hvězdička. Nikdy mi žádná nechyběla. Svítily Ježíškovi na cestu až do čtverečku, ve kterém byly nakreslené jesličky. To už se nám Ježíšek narodil... Vánoce jsou svátky lásky, ale i milosrdenství. Věnujme se proto i starým a nemocným. Neodkládejme je do domovů – i u nás máme dva. Nevím, jestli je to dobře nebo zle. Snad dobře. Vždyť stále

slyšíme – je jiná doba, jsme dlouho v práci, nestíháme, nemáme čas. Dříve v mnoha rodinách žily tři generace. Sedělo se u jednoho stolu, prožívali spolu Vánoce, rodinné události i trápení. Dnes se v tom spěchu ztrácí láska. Snažme se o ni trochu alespoň teď, v této zvláštní době. Přeji Vám všem, snad ještě více než kdy jindy, abyste strávili ty nejkrásnější svátky v roce ve zdraví a pospolitosti se svými blízkými. Věřím, že nám Ježíšek toto přání splní...

Libuše Šrahulková

Mateřská škola

V mateřské škole dbáme na procvičování třídních pravidel, slušné chování a sebeobsahu. Podporujeme děti ve vlastní zvědavosti o věci tak, aby získaly vědomosti, dovednosti a návyky pro základy celoživotního vzdělávání. S dětmi tvoříme na různá témata podle aktuálních svátků, období, počasí a událostí. Školní akce, které probíhají v rámci vzdělávání, se snažíme organizovat tak, aby byly pro děti příjemným prožitkem a smyslem pro další činnost.

V podzimních měsících to byla tato kulturní představení: divadelní představení, sférické kino, loutkohraní, muzikodrama. Také jsme se zúčastnili vítání nových občánků do života a zpívání u stromčku. I tento školní rok jsme se opět nemohli podílet jak na mikulášské besídce na KD, tak ani na předvánočním posezení v jednotlivých třídách MŠ, proto jsme si pro rodiče připravili alespoň malé překvapení v podobě nahrávky vystoupení všech tříd MŠ.

Pozadu nezůstal Ježíšek, který do mateřské školy chodí už před vánočními prázdninami, a od kterého děti našly pod vánočním stromčkem nové didaktické hry a hračky. Celé adventní období jsme si společně krátili zpěvem koledí, povídáním o vánočních zvycích a těšením se na Štědrý den. Děti a paní učitelky z mateřské školy Vám přejí radostné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2022.

Mgr. Kateřina Gergelová

Základní škola

Projektový den

V naší škole máme každoročně několik projektových dnů (ať už celoškolních, prvostupňových, druhostupňových či zaměřených pouze na konkrétní třídu), díky kterým se děti učí také trochu jiným věcem. Vždy mají možnost obsáhnout zvolené téma dle svých potřeb a zájmů a vybrat si v rámci nabízených aktivit to, co je jim nejbližší nebo rovnou ovlivnit podobu tohoto typu vyučování svými vlastními návrhy. Kromě získaných znalostí z dané oblasti se ale učí ještě dalším velmi zásadním dovednostem, které jsou také

velmi důležitou součástí vzdělávacího procesu. Je to např. spolupráce s druhými, respektování a tolerance ostatních, vzájemné naslouchání, rozvoj komunikace, utváření dobrých mezilidských vztahů. Žáci se učí o věcech přemýšlet, obhájit svá rozhodnutí, třídit informace a pracovat s nimi.

Dne 19. listopadu se uskutečnil projektový den pro žáky 2. stupně, který byl zaměřený na Slováký rok, jenž slavil letos 100 let výročí svého vzniku. Chtěli jsme tímto dětem umožnit vhled do kontextu

našich národních tradic a historického dědictví. Jsme přesvědčeni o tom, že je velmi důležité, aby si děti uvědomovaly své kořeny a byly hrdé na to, odkud pocházejí, znaly svůj region a věděly, co se v něm děje.

Ve všech třídách se tento den seznámili s tím, co se během Slovákého roku odehrává. Díky předem připravené prezentaci žáků 9. třídy se mohli ostatní dozvědět podrobněji o dalším unikátu, který se tady, na jižní Moravě, udržuje a který slaví deset let výročí od zapsání organizací

UNESCO na seznam Mistrovských děl ústního a nehmotného dědictví lidstva – o JÍZDĚ KRÁLŮ. Své nabyté znalosti si ověřili v předem připraveném kvízu a pak už se mohli vrhnout na praktickou část, kterou si každá třída upravovala dle svých zájmů a vlastní nápaditosti. Všichni si vyzkoušeli v různých obměnách malování folklorních ornamentů. Malovali např. na kamínky, zdobili jimi papírové žúdro, rámečky na fotky, vařečky či také dřevěná ramínka. Někteří tyto ornamenty vystřihovali, aby vytvořili originální přáníčko, či dokonce tyto symboly zhotovovali metodou drátkování.

Ve většině tříd si pak také zkusili k tomu stoletému výročí navrhnout poštovní známku a spojili to s diskuzí o ne/povedenosti již vzniklého originálu. Někteří se podrobněji věnovali složení cimbalové muziky, jiní zase skládali posměšné popěvky, jako by byli sami jezdci na jízdě králů a provolávali: „HÝLOM, HÁLOM...“ S tím se pak také nutně pojila příležitost vyzkoušet si tvoření růžiček z krepového papíru, kterými si např. jezdci zdobili své koně v průvodu nebo se jimi krášlí máj a domy. Na závěr celého projektu se všichni zúčastnění vystřídali u figurín, na nichž

byly připraveny krojové součásti a jejichž názvy se měli pokusit správně přiřadit. To činilo většině z nich značné potíže, ale zároveň se u toho velmi bavili. Věříme, že až příště děti uslyší termín Slováký rok, vzpomenou si na tento projektový den, získané znalosti i dovednosti se jim propojí a budou o této významné události umět leccos říct, či budou mít ideálně chuť se jí dokonce osobně zúčastnit. Prožitá zkušenost je totiž vždycky ta, která se nám nejvíc vryje do paměti. Kéž by i tento projektový den byl jednou z nich.

Mgr. Ivana Smoláková

Do you speak English?

Po celý školní rok se bude vždy jednou za měsíc 15 nejšikovnějších angličtinářů z 8. a 9. tříd účastnit on-line lekcí s rodilým mluvčím ve spolupráci s jazykovou školou Easyspeak. Lekce jsou koncipovány jako vědomostní soutěž mezi týmy dvou škol (my se setkáváme se ZŠ Benátky nad Jizerou) na různá témata, gramatické jevy nebo slovní zásobu.

Náš rodilý mluvčí Richard je Američan, který žil již v několika zemích, naposledy v Thajsku, o kterém nám na prvním setkání zajímavě vyprávěl. Těší nás, že naši žáci nemají problém se anglicky dorozumět a jsou tak jazykově vybaveni do dalšího života.

Mgr. Alena Borůfková

Nevšední hodina tělocviku

V pátek 22. října uspořádal pro děti prvního stupně spolek Magnet, v zastoupení Petra Vaculy, zajímavou hodinu tělesné výchovy. Spolek Magnet se svými aktivitami věnuje rozvoji emocí dětí a vnímání radosti z pohybu. Inspiruje naše nejmenší ratolesti k účtům a fair play, vytváří prostor pro spolupráci a přátelství.

Prvnáčníci si vyzkoušeli společné pohybové aktivity s kamarády z druhé třídy. Prostřednictvím Kimovy hry se vzájemně lépe poznali. Naučili se některé jógové prvky a ve dvojicích se střídali v jejich prezentaci. Klidnou část pak nahradily štafetové běhy s kuželem a míčem, různé druhy poskoků kolem kruhu. Děti se nadchly pro hru na pohotovost, kdy se při jógové pozici na určitý povel snažily uchopit co nejdříve míček. Pohybu a radosti si děti užily spoustu a na závěr svou spokojenost daly hlasitě najevo!

Mgr. Doris Bažíková

Hodonínská knihovna patřila dětem z Milotic

Týdenní maraton v knihovně odstartovali naši druháci, na které čekalo v rámci celorepublikového projektu „Knížka pro prvňáčka“ slavnostní pasování na čtenáře. I přes náročné překonání první třídy, kdy děti byly často doma, se všichni naučili pěkně číst. Za odměnu každý obdržel knihu, která byla napsaná speciálně pro prvňáčky. Ta letošní je od autorky Michely Fišarové s názvem První školní výlet. Poprvé vstoupili do hodonínské knihovny naši malí prvňáčci. Seznámili se s informacemi, podle čeho si najít knížku, jak jsou tituly rozdělené a kde na ně čekají

příběhy pro začínající čtenáře. Zkoušeli uhodnout pohádky podle úryvku textů nebo podle obrázků. A měli možnost vybrat si knížku, kterou jim přečtou rodiče před spaním nebo si přečtou sami. Máme mezi sebou totiž i výborné čtenáře.

Na třetáky čekala v hodonínské knihovně strašidla. Podle popisu měli poznat čerty, polednici, klekánici, jezinky a jeskyňky, víly, rusalky, skřítky, trpaslíky, vodníka a další strašidla, která tu žijí mezi námi a ani o nich nevíme. Potom si každý vybral knížku s nějakým strašidlem, přečetl z ní kousek a odnesl si ji na přečtení

domů. A ještě jeden úkol, který mají splnit: rozhlížet se, jestli se náhodou kolem nich nějaké to strašidlo nepohybuje, třeba víla Bordelína.

Žáci čtvrté a páté třídy se v knihovně seznámili s tvorbou současné české spisovatelky Kláry Smolíkové, která se věnuje zábavné i naučné literatuře pro děti a mládež. S touto spisovatelkou jsme se osobně setkali v místní knihovně v Miloticích před dvěma lety. Děti pracovaly ve skupinách a aktivně se podílely na dokončení příběhů z autorčiných knih.

Mgr. Lucie Stávková

Zimní houby

Většina lidí uzavírá houbařskou sezonu na podzim, to je ale škoda. V zimním období roste hned několik výborných jedlých hub a já Vám představím tři z nich, které můžete najít v našem okolí. Před tím ještě zmíním jejich léčivé účinky, které jsou, hlavně u hlívy, rozsáhlé a všechny podporují imunitu. Všechny jsou dřevní houby rostoucí na živém či mrtvém dřevě.

První nejznámější houbou, kterou si můžete koupit kdekoliv, je hlíva ústříčná. Když ale vyrazíte do přírody, můžete si odnést pár kilo zdarma. Roste od konce léta do brzkého jara, nejčastěji na buku, vrbě nebo topolu. Zamezuje vstřebávání cholesterolu, snižuje krevní tlak, má protizánětlivé účinky.

Zaměnit ji můžete s hlívou plicní, která je také jedlá a z obou je výborná dršťková polévka. Dají se také sušit a přidávat do polévek nebo omáček jako zahušťovadlo.

Méně známou je penízovka sametonohá, roste v trsech na listnatých stromech, jako je lípa, topol, javor, jasan, olše. Roste od října do prosince, za mírné zimy do jara. Je ceněná jak v našem léčitelství, tak v tradiční čínské medicíně. Léčí astma, alergie, podporuje játra, slinivku. Je výborná do polévek nebo pod maso. Zaměnit se dá na podzim s některou z třepenitek, které jsou jedovaté, ale nerostou v zimních měsících. Dobrý poznávací znak má ve jméně „sametonohá“.

Poslední je ucho Jidášovo. Název pramení z mínění, že právě na bezu se oběsil zrádce Jidáš Iškariotský. Je to hojná houba, která roste po celý rok, především po dešti. Plodnice mají chrupavčitou konzistenci, jsou pružné, na omak gumovité až rosolovité. Značné využití má tato houba v Číně a také u nás je nejvhodnější

do asijských jídel. Posiluje organismus, snižuje krevní tlak, snižuje hladinu cukru, tuku, cholesterolu v krvi, je prevencí infarktu, léčí diabetes.

Ucho Jidášovo roste na bezu černém, sbírají se mladé plodnice. Vyhněme se těm, které jsou porostlé řasami. Na rozdíl od jiných hub těmto třem nevádí, že promrznou na „kost“, po rozmrazení opět pokračují v růstu a můžeme je sklízet celou zimu.

Aleš Prágr

Penízovka sametonohá.

Ucho Jidášovo.

Misál plebána Heřmana: 680 let od první písemné zmínky o Miloticích

Letos uplynulo přesně 680 let od první písemné zmínky o naší obci. Ta je obsažena v ručně psaném misále z roku 1341, vyhotoveném přímo v Miloticích jistým plebánem Heřmanem. Pojďme se na toto téma podívat blíže.

Jaký má ve své podstatě význam první písemná zmínka? Jsou Milotice mladší než některé obce z okolí, které mají písemnou zmínku starší?

Pokud se vyloženě nejedná o zakládací listinu, jako v případě středověkých měst, první písemná zmínka v jiných typech dokumentů (např. ve výčtech majetku určitého šlechtice) nám mnoho o stáří dané obce neřekne. Maximálně se dozvídáme, že vesnice už k danému roku existovala. Míra dochování písemné zmínky je navíc odvislá od typu jejího středověkého „pána“ – zda danou obec vlastnila církevní instituce (klášter, biskupství, kapitula), panovník nebo šlechtic. Církevní subjekty si, obecně vzato, písemné záznamy o svém majetku vedly dříve než ty světské. Proto i vesnice v okolí Milotic, které v minulosti patřily církvi, mají dnes první písemnou zmínku starší – například Ratíškovice se mohou pochlubit rokem 1131, protože jsou uvedeny v listině biskupa Jindřicha Zdíka vypočítávající majetek olomouckého biskupství. Naproti tomu obce, dříve patřící šlechticům, mají první písemné připomenutí zpravidla mladšího charakteru – kupříkladu Svatobořice z roku 1349. Ve skutečnosti však mohou být Ratíškovice a Svatobořice stejně staré (leccos odkrýt by pomohl třeba archeologický průzkum). Vezmeme-li případ Milotic, tak ty patřily šlechtickému majiteli, jenž se připomíná poprvé roku 1360. Nicméně nejstarší dochovaná písemná zmínka pochází z církevního prostředí. Misál z roku 1341 předpokládal fungující kostel a farnost. To tedy znamená, že obec samotná musela vzniknout minimálně několik desetiletí před tímto datem. Poslední archeologický výzkum ukázal, že na území Milotic sídlilo už v 11. – 12. století slovanské obyvatelstvo.

Kdo to byl plebán Heřman?

O Heřmanově postavě nevíme v podstatě nic, nic o sobě do misálu v tomto smyslu nepoznamenal. Křestní jméno – německy Hermann – je germánského původu. Plebán (latinsky plebanus) bylo označení pro venkovského faráře (odtud venkovská farnost jako plebánie). Venkovské farnosti se zakládaly přibližně od 12. století a označení plebánie se používalo až někdy do husitských válek. Úroveň vzdělání i venkovských farářů byla už ve 14. století na slušné úrovni, třebaže duchovní správcí ještě nebyli „školenými profiky“ jako později od 16. století. Nicméně farář byl tehdy ve vesnici jediný, kdo uměl číst a psát. Kněžské povolání bylo obecně vzato v rámci středověkého „trojího lidu“ – těch, kdo bojují a chrání, těch, kdo se modlí a těch, kdo pracují – svým postavením a funkcí - výjimečné. S velkou pravděpodobností můžeme také říci, že milotický plebán byl celibátníkem – povinný celibát i pro světské kněze byl zaváděn už od 12. století a tuto normu svorně potvrzovaly také moravské diecézní synody konané ve 13. a 14. století. Prostá vnější podoba rukopisného misálu dává tušit, že Heřman byl knězem ryze venkovského typu.

Co to je misál a proč byl napsán ručně?

Misál byl a je kniha, která obsahuje modlitby pronášené knězem při slavení mše svaté. Ještě ve 14. století mělo každé větší církevní centrum svůj vlastní misál, a tudíž svůj vlastní průběh slavení eucharistie. Způsob slavení mše sv. se tedy v jednotlivých regionech více či méně lišil. Zavedení jednotného (římského) misálu, a tudíž jednoho způsobu slavení mše svaté nastalo až po tridentském koncilu (1545–1563). Tato unifikace byla možná díky vynálezu knihtisku kolem roku 1450. Do té doby se misály ručně opisovaly a jejich zhotovení bylo celkově nákladnou záležitostí, poněvadž dosud u nás neexistovaly papírny a psalo se na drahý pergamén (upravenou zvířecí kůži). Misál proto patřil k nejhodnotnějším položkám chrámového vybavení. Misál sepsaný plebánem Heřmanem je olomouckého typu,

tedy obsahující liturgické texty používané na území olomoucké diecéze. Milotická mešní kniha je pergaménovým rukopisem čítajícím téměř 200 listů. Vazba, tvořená dřevěnými deskami potaženými bílou kůží, je zdobena pěticí kovových puklic.

Je „náš“ misál něčím významný(m)?

Z uměleckého hlediska se nejedná o žádné „terno“ – odpovídá úrovni venkovského faráře, celý text obsahuje pouze dvě ozdobné iniciály. Nejvíce zaujme asi kánonový list, dekorovaný poměrně neobvyklým způsobem – perokresbou ukřižovaného Krista. Jejím autorem byl buď přímo plebán Heřman, nebo některý z jeho výtvarně zručnějších kolegů. Hodnotu milotického misálu je však třeba poměřovat z úhlu historického a také faktografického. Poněvadž psací materiál byl ve středověku velmi drahou záležitostí, obsahují bohoslužebné knihy z této doby často i jiné záznamy než ty čistě liturgické. Kupříkladu poznamenání o významných událostech v regionu. Milotický misál však – k naší škodě – bohužel žádné „kronikářské“ informace neobsahuje. Nalézáme v něm však dva seznamy tzv. železných krav z přelomu 14. a 15. století. Jejich výjimečnost spočívá v tom, že jsou pouze jedním z mála obdobných účetních materiálů dochovaných v depozitu olomoucké kapituly, a to navíc z předhusitského období.

Co to jsou ony „železné krávy“ a co nám jejich seznamy říkají?

Institut tzv. železných krav byl svým způsobem formou podnikání duchovenstva, která se nevyskytovala pouze ve středověku, ale místy ještě i na počátku 20. století. Spočíval v tom, že se dobytek v majetku farnosti vydal pachtýři, který za něj faráři platil nájem a po skončení pachtu odevzdal vypůjčitel faráři stejný počet kusů dobytka ve stejné jakosti. Pachtýř tak mohl vypůjčený kus dobytka i porazit, musel ovšem pak tento poražený kus nahradit krávou jinou. Odtud označení „železný“, tj. dobytek, který nikdy neumíral. Pachtýř využíval „vypůjčený“ dobytek jako tažné zvíře, měl z něj mléko a popřípadě také maso. V případě milotické farnosti platili vypůjčitelé faráři voskem a výtěžek z jeho prodeje sloužil k provozu kostela a k živobytí kněze. Milotický plebán podle dochovaných seznamů vlastnil 30 krav – pro přelom 14. a 15. století se jedná o vůbec největší známý počet krav. Na farách tehdy bývalo běžně maximálně osm kusů dobytka. Milotická fara se tak rovnala většímu panskému dvoru. Nutno dodat, že milotický plebán ne všechny kusy dobytka pronajímal, s pěti kravami samostatně hospodařil. Při posuzování středověkého podnikání je třeba se oprostit od dnešních představ o „byznysu“. Z milotických seznamů je patrné – poněvadž se zde vyskytuje řada ženských jmen s přídomkem „vdova“ – že „železný“ dobytek plnil často charitativní funkci: za drobný poplatek se půjčoval těm nejméně bohatým farníkům, kteří si vlastní krávu pořídit nemohli. Zvířata se pronajímala nejenom do Milotic, ale také do dalších dvou přifařených obcí: Vacenovic a Ratíškovic. Z Milotic víme například o rychtáři Martinovi, „otci farních chudých“, Řehořkovi nebo o tkalci Trhoňovi. Z dalších jmen, bez bližšího popisu, jsou to: Michek, Nuoštra, Matyáš, Čup, Nesnadník, Václav Krpa, Jan Krch, Martin Škoda, Petr Chuchén, Karnač, Knoflík, Mareta Klubečková, Konšelík Michek, Petr Mrhan, Bláha, Hašková nebo Bohuň.

Václav Lunga

Perokresba Ukřižovaného Krista v „milotickém“ misále z roku 1341.

Vánoční výzdoba v obci

Příprava Betlému.

Stavění vánočního stromu u obecního úřadu.

Osvětlený obecní úřad.

Náves pod sněhem.

MAP (Místní akční plán) vzdělávání v pohybu pomáhá i ve Vaší školce a škole

Kyjovské Slovácko v pohybu realizuje několik projektů. Jedním z nich je i MAP. V rámci něj spolupracujeme se všemi MŠ a ZŠ z oblasti Kyjovského Slovácka. Společnými silami se snažíme o lepší regionální školství. Pozice MAP není direktivní. Ve spolupráci se školami vybíráme aktivity a ty školám nabízíme. Ať už se jedná o pomoc materiální nebo nabídku služeb, vše je zdarma.

V letošním roce jsme vytvořili nabídku služeb, které mohou školy čerpat až do konce projektu MAP II, tj. únor 2022: právník specializovaný na školskou problematiku, IT specialista, odborný poradce na školní legislativu, audit bezpečnosti škol. Během letních prázdnin jsme rozjeli doučování anglického jazyka formou týdenního on-line setkávání s lektory. Zapojilo se 356 dětí ze škol našeho regionu!

V podzimních měsících se rozjela podpora digitální gramotnosti. Zkušené psycholožky pracují s žáky, pedagogy i rodiči. Tak je dosaženo lepších výsledků k nastavení zdravého vztahu dětí

ke komunikačním technologiím a sociálním sítím. Do této akce byla zapojena i ZŠ Milotice.

Řadě škol (i ZŠ Milotice) a školek jsme zakoupili 3D tiskárny a zorganizovali několik seminářů pro pedagogy na téma 3D tisk. Nově jsme se taky zaměřili na podporu gramotnosti s využitím místně zakotveného učení. Připravili jsme vystřihovánku – maketu zámku Milotice a současně na téma zámek Milotice vytvořili řadu pracovních listů pro děti.

Pro rodiče, pedagogy i žáky byla uspořádána během roku spousta zajímavých výukových akcí, některé v on-line prostředí, jiné prezenčně.

O našich aktivitách se dozvíte více na www.vzdelavaniinpohybu.cz.

Marcela Ingrová, DiS.,
Kyjovské Slovácko v pohybu, z.s.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Milotice – zpravodaj – čtvrtletník, XXIII. ročník, 4. číslo. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází 20. 12. 2021.

Vydává obec Milotice v nákladu 650 výtisků. Reg. OkÚ Hodonín pod reg. číslem MK ČR E 12381.

Redakční rada: L. Knotková, R. Šeda, J. Levek (-jl-), Martina Grufíková. Uzávěrka příštího čísla: 10. 3. 2022.

Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Názor redakce se nemusí shodovat s názory příspěvovatele.